

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 88/2025
06.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АНТИЋ КЛИМАТИЗАЦИЈА Предузеће за пројектовање, извођење и инжењеринг доо Београд, чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат у ..., против тужених 1. ЈП „Путеви Србије“ Београд и 2. „СРБИЈААУТОПУТ“ доо Београд, чији је пуномоћник Катарина Вуловић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 80.331,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5339/23 од 30.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5339/23 од 30.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5339/23 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 521/23 од 13.06.2023. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно плате износ од 80.331,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.01.2021. године до исплате. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да туженом Срвијааутопут доо Београд накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.250,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5339/23 од 30.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је као неоснован и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу на исплату износа од 80.331,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.01.2021. године до исплате. Према утврђеном чињеничном стању, дана 16.10.2020. године догодила се саобраћајна незгода на државном путу А1, у месту Батушинац и дошло је до оштећења, узроковано ударом у пса на коловозу, на путничком возилу чији власник је Porsche mobility ДОО Београд, а тужилац закупац, по основу уговора о закупу са додатним услугама од 31.01.2020. године и уговорач каско осигурања са осигуравачем „Дунав осигурања“ АДО Београд, у корист власника возила. По захтеву уговорача осигурања, овде тужиоца, осигуравач „Дунав осигурање“ донео је одлуку о исплати штете власнику возила Porsche Mobiliti доо Београд у износу од 722.979,00 динара. Утужени износ од 80.331,00 динара представља неисплаћену разлику на име уговореног учешћа у штети (франшизе), што тужилац сматра штетом за коју су одговорни тужени, због неодржавања аутопута.

Нижестепени судови су тужбени захтев сматрали неоснованим, примењујући одредбу члана 154. став 1. Закона о облигационим односима, јер тужилац није доказао да је дошло до умањења његове имовине, нити је доставио доказе да је од стране власника возила Porsche mobility доо Београд овлашћен да наплаћује накнаду штете.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тичу неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење примењених одредаба материјалноправног права из Закона о облигационим односима.

Посебна ревизија је изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на релативно битне повреде одредаба парничног поступка као и на повреду поступка садржану у члану 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Одлука Врховног суда на коју се ревидент позива (Рев 4860/2020 од 18.02.2021. године) тиче се одговорности управљача јавног пута за причињену штету приликом излетања животиње на аутопут. Према разлозима правноснажне

пресуде због којих је тужбени захтев одбијен, позивање ревидента на предметну одлуку није од утицаја за питање дозвољености посебне ревизије у овој парници.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против тужених поднео тужбу ради накнаде штете дана 03.02.2023. године. Вредност предмета спора је 80.331,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. Како је пресуда донета у привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија по одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић